

DET KONGELIGE
SOSIAL- OG HELSEDEPARTEMENT

Ot.prp. nr. 53

(1999-2000)

Om lov om endringer i folketrygdloven og ferieloven

*Tilråding fra Sosial- og helsedepartementet av 26. mai 2000,
godkjent i statsråd samme dag.*

1 Innledning

Sosial- og helsedepartementet legger med dette fram forslag til endringer i:

- lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)
- lov 29. april 1988 nr. 21 om ferie (ferieloven)

Endringene gjelder utvidelse av arbeidsgiverperioden for sykepenger fra to uker og to dager (16 kalenderdager) til tre uker (21 kalenderdager), og er en oppfølging av Regjeringens forslag i Revidert nasjonalbudsjett 2000.

2 Utvidelse av arbeidsgiverperioden for sykepenger - folketrygdloven § 8-12 m. fl.

2.1 Innledning

Sosial- og helsedepartementet legger med dette fram forslag om å utvide arbeidsgiverens ansvar for å betale sykepenger til arbeidstakere ved at arbeidsgiverperioden utvides fra to uker og to dager (16 kalenderdager) til tre uker (21 kalenderdager), med virkning fra 1. august 2000.

Proposisjonen er en oppfølging av Regjeringens forslag om utvidelse av arbeidsgiverperioden i Revidert nasjonalbudsjett for 2000, St.prp. nr.61 (1999-2000), hvor det er uttalt:

«Sandman-utvalget har fått i mandat å kartlegge årsaker til økningen i sykefraværet og å vurdere tiltak for å demme opp for denne utviklingen. Utvalget har fått utsatt frist for å avgi innstilling til 15. september 2000.

Bla.a. på bakgrunn av den sterke veksten i sykepengeutgiftene finner Regjeringen det nødvendig å foreslå at arbeidsgiverperioden utvides fra 2 uker og 2 dager til 3 uker fra 1. august 2000. Det legges til grunn at unntaksordningen for kronisk syke og forsikringsordningen for arbeidsgivere med få ansatte utvides tilsvarende. Det forutsettes at private og offentlige arbeidsgivere ikke får kompensasjon for utvidelsen av arbeidsgiverperioden.

Regjeringen ønsker gjennom forslaget å stimulere til at det iverksettes tiltak på arbeidsplassen for å forebygge sykefravær som kan skyldes forhold i arbeidsmiljøet. Dersom gjentatte korte eller mellomlange fravær kan hindres eller reduseres gjennom arbeidsmiljøtiltak, vil dette trolig også kunne bidra til å redusere langtidsfraværet.»

En utvidelse av arbeidsgiveransvaret til tre uker er beregnet å gi netto mindre-utgift for staten på 410 millioner kroner i 2000, og 1 150 millioner kroner på helårsbasis.

For 2000 innebærer utvidelsen av arbeidsgiverperioden en merutgift for kommunesektoren på 105 millioner kroner. Helårsvirkningen for kommunene vil være 300 millioner kroner.

2.2 Tidligere utredninger og endringer og forslag

Ved sykepengereformen i 1978, fikk arbeidsgiverne ansvar for å betale sykepenger i et tidsrom på opptil 14 dager (arbeidsgiverperioden).

På 1980-tallet økte sykefraværet betydelig. Dette førte til at det ble oppnevnt et utvalg for å utrede sykepengeordningen. Utvalget skulle vurdere behovet for endringer i regelverket og fremme forslag om tiltak for å redusere sykefraværet og sykepengeutgiftene, se nærmere NOU 1990:23 «Sykelønnsordningen». Utvalget uttalte at sykefraværet og sykepengeutgiftene kan reduseres ved å påvirke bedriftene til å sette i gang et systematisk arbeidsmiljø- og sikkerhetsarbeid.

Arbeidsmiljøutvalget avga innstilling sommeren 1992: NOU 1992:20 Det gode arbeidsmiljø er lønnsomt for alle. Dette utvalget skulle blant annet vurdere hvordan virksomhetene kan ansvarliggjøres i rehabiliterings- og attføringsarbeidet, blant annet gjennom en annen fordeling av kostnadene. Konklusjonen i innstillingen var at arbeidsmiljøloven ikke kan sikre arbeidsmiljøet alene. Utvalget mente at arbeidsmiljøinnsatsen er avhengig av at virksomhetene selv ser nytten av å forbedre arbeidsmiljøet. Flertallet i utvalget gikk inn for å legge om sykepengeordningen ved å gi arbeidsgiverne et økt økonomisk ansvar. Dette skulle bidra til å gi virksomhetene en økonomisk stimulans til å forbedre arbeidsmiljøet og dermed redusere sykefraværet.

Fra 1. april 1998 ble arbeidsgiverperioden utvidet til 16 kalenderdager, se Ot. prp. nr. 24 (1997-98) og Innst. O. nr. 7 (1997-98). Seinere forslag om å utvide arbeidsgiverperioden med tre dager til tre uker har ikke fått tilslutning i Stortinget.

2.3 Gjeldende rett

Fra 1. april 1998 ytes det sykepenger fra folketrygden som hovedregel fra 17. sykefraværsdag og deretter i en periode på opptil 248 dager, se folketrygdloven § 8-12. Arbeidstakere har rett til sykepenger fra arbeidsgiveren i de første 16 dagene. Dette tidsrommet kalles arbeidsgiverperioden, se § 8-19. Arbeidsgiveransvar for sykepenger i de første to ukene ble innført i 1978. Kompensasjonsnivået for sykepenger ble samtidig hevet til 100 prosent og de tre karensdagene fra folketrygden ble fjernet.

I stedet for sykepenger kan det ytes reisetilskott fra trygden for å dekke ekstra transportutgifter til og fra arbeidsstedet. På grunn av arbeidsgiverperioden, og det forhold at selvstendig næringsdrivende, frilansere og inaktive med flere først får sykepenger etter to uker, ytes det reisetilskott til arbeidstakere først fra den 17. dagen, se § 8-14.

Arbeidstakere som lider av en langvarig eller kronisk sykdom som medfører risiko for et særlig stort samlet sykefravær, kan etter vedtak av trygdekontoret unntas fra bestemmelsene om arbeidsgiveransvar, se § 8-20. Det samme gjelder for arbeidstakere med en sykdom som medfører risiko for gjentatte sykefravær i en begrenset periode. Som særlig stort fravær regnes ca. 35 dager i året. Når sykefraværet bare faller innenfor arbeidsgiverperioden, regnes 25 dager fordelt på minst fem fraværstilfeller som særlig stort. Arbeidsgiveren skal i disse tilfellene forskottere sykepenger i et tidsrom tilsvarende arbeidsgiverperioden, og kan kreve sykepengene refundert fra trygdekontoret.

Arbeidsgivere som har få ansatte, kan mot særskilt avgift delvis forsikre sitt ansvar for sykepenger i arbeidsgiverperioden, se § 8-21. For å komme inn under forsikringsordningen må de samlede lønnsutgiftene i kalenderåret forut for forsikringsåret ikke overstige 40 ganger grunnbeløpet (G), 1 878 000 kroner per 1. mai. Forsikringsåret løper fra 1. juli til 30. juni og beløpet reguleres per 1. juli hvert år. Premien er i dag 1,7 prosent av lønnsutgiftene. Forsikringen dekker 100 prosent av utgiftene til sykepenger og arbeidsgiveravgift av sykepengene fra og med fjerde sykefraværsdag i hvert enkelt sykdomstilfelle.

Både i arbeidsgiverperioden og i sykepengeperioden fra trygden ytes det sykepenger med 100 prosent av inntektsgrunnlaget. Det ytes ikke sykepenger fra folketrygden dersom inntekten per år utgjør mindre enn 50 prosent av folketrygdens grunnbeløp, se § 8-3. Det ytes heller ikke sykepenger fra folketrygden for inntekt som overstiger seks ganger grunnbeløpet. Noen regel om minimumsinntekt gjelder ikke for sykepenger i arbeidsgiverperioden.

Etter den tidligere ferieloven av 14. november 1947 var arbeidsgiver pålagt ansvaret for feriepenger for en periode på 12 uker. Ferieloven av 6. mai 1988 bygger på et kildeprinsipp, slik at den som utbetaler sykepenger også skal utbetale feriepenger av sykepengene. Som en følge av dette betaler trygden feriepenger av sykepenger i opptil 48 dager hvert opptjeningsår.

2.4 Departementets vurdering og forslag

2.4.1 Utvidelse av arbeidsgiverperioden

Sykefraværet og dermed folketrygdens utgifter har økt hvert år siden 1994 og fortsetter å øke. Det er spesielt langtidsfraværet som øker. I arbeidsgiverperioden har det ikke vært tilsvarende økning i fraværet, og arbeidsgiverne har derfor ikke hatt tilsvarende utgiftsutvikling som folketrygden.

På bakgrunn av den sterke og bekymringsfulle økningen av sykefraværet og tilgangen på nye uførepensjonister satte regjeringen Bondevik våren 1999 ned et offentlig utvalg til å utrede sykefravær og uførepensjonering. Sandmanutvalget har fått i oppdrag å utrede årsakene til økningen i sykefraværet og nytilgangen til uførepensjon og foreslå tiltak som kan redusere sykefraværet og begrense uføretilgangen. Utvalget har fått utsatt frist for å avgi innstilling til 15. september. Innstillingen vil deretter bli sendt på en bred høring.

Regjeringen mener at den fortsatt sterke veksten i sykepengeutgiftene og budsjettsituasjonen generelt gjør det nødvendig på ny å fremme forslag om utvidelse av arbeidsgiverperioden. *Det foreslås å utvide arbeidsgiverperioden fra to uker og to dager (16 kalenderdager) til tre uker (21 kalenderdager) fra 1. august 2000.* Dette innebærer at arbeidsgiveren som regel må dekke sykepenger i opptil 15 arbeidsdager. Regjeringen ønsker også gjennom forslaget å stimulere til tiltak på arbeidsplassen for å forebygge sykefravær som kan skyldes forhold i arbeidsmiljøet. Dersom gjentatte korte eller mellomlange fravær kan hindres eller reduseres gjennom arbeidsmiljøtiltak, vil dette trolig også kunne bidra til å redusere langtidsfravær.

En utvidelse av arbeidsgiverperioden vil i noen grad også frigjøre ressurser i trygdeetaten som kan brukes til å bedre oppfølgingen av sykmeldte.

Det vises til lovforslaget § 8-17 første ledd bokstav b og § 8-19 første ledd.

2.4.2 Særregler for arbeidstakere med langvarig eller kronisk sykdom

En utvidelse av arbeidsgiverperioden vil kunne bidra til at arbeidstakere med svakere helse får problemer på arbeidsmarkedet fordi arbeidsgivere fokuserer på «friske» arbeidstakere. Arbeidsmiljøutvalget uttalte at det bør treffes tiltak slik at disse gruppene ikke blir skadelidende.

Departementet foreslår derfor en utvidelse av unntaksordningen for langvarig og kronisk syke arbeidstakere som har risiko for særlig stort sykefravær, for derved å unngå negative følger av utvidelsen av arbeidsgiverperioden.

Departementet går inn for at unntaksordningen for arbeidstakere med langvarig eller kronisk syke skal gjelde hele den foreslåtte arbeidsgiverperioden på tre uker. Arbeidsgiverperiodens lengde reguleres i § 8-19. Det er derfor ikke behov for å endre § 8-20, selv om arbeidsgiverperioden utvides.

2.4.3 Forsikring mot ansvar for sykepenger i arbeidsgiverperioden

Departementet foreslår at forsikringsordningen for arbeidsgivere med få ansatte skal omfatte hele arbeidsgiverperioden på tre uker, fra og med fjerde fraværsdag. Arbeidsgiverperiodens lengde reguleres i § 8-19.

En utvidelse av arbeidsgiverperioden kan få negative konsekvenser for små og mellomstore bedrifter, fordi risikoen for sykefravær er mindre stabil i slike bedrifter. Departementet ønsker å motvirke uheldige virkninger av forslaget ved å utvide forsikringsordningen til å omfatte en videre krets av arbeidsgivere. Etter gjeldende regler er det et vilkår for å falle inn under forsikringsordningen at arbeidsgivers samlede lønnsutgifter i foregående kalenderår ikke overstiger 40 ganger grunnbeløpet. *Det foreslås at ordningen utvides slik at lønnsutgiftene kan utgjøre opptil 50 ganger grunnbeløpet for den enkelte arbeidsgiver, eller en utvidelse fra 1 878 000 kroner til 2 347 500 kroner med dagens grunnbeløp.*

Forsikringsordningen er selvfinansierende og en utvidelse av arbeidsgiverperioden vil derfor måtte finansieres ved en premieøkning.

Det vises til lovforslaget § 8-21 første ledd.

2.4.4 Nærmere om beregning av sykepengeperioden

I tillegg til 16 dagers arbeidsgiverperiode ytes det i dag sykepenger fra folketrygden i opptil 248 dager. Når arbeidsgiverperioden foreslås utvidet til tre uker, må maksimaltiden for sykepenger fra trygden reduseres tilsvarende slik at den settes ned til 245 dager/49 uker. Arbeidstakeren vil da fortsatt være sikret sykepenger i til sammen 52 uker.

Det vises til lovforslaget § 8-12

Det ytes ikke sykepenger til alderspensjonist eller medlem med avtalefestet pensjon som mottar hel pensjon, se §§ 8-51 og 8-52.

En alderspensjonist som mottar gradert pensjon, har rett til sykepenger i den vanlige arbeidsgiverperioden, men stønadstiden for sykepenger fra trygden er begrenset til 90 dager. Det vises til folketrygdloven § 8-51.

I Ot.prp. nr. 38 (1999-2000) blir det foreslått at et medlem som mottar gradert avtalefestet pensjon fra 1. august 2000 skal ha rett til sykepenger etter de vanlige regler, dvs. i inntil 52 uker. *Departementet vil ikke foreslå endringer i dette.*

Departementet vil ikke foreslå noen endring av stønadstiden for sykepenger fra trygden for alderspensjonister med gradert pensjon. Utvidelsen av arbeidsgiverperioden medfører således at eldre arbeidstakere med gradert pensjon får rett til sykepenger i en tilsvarende lengre periode.

2.4.5 Feriepenger av sykepenger

Forslaget om tre ukers arbeidsgiverperiode fører til at arbeidsgiverne får et utvidet ansvar også for feriepenger. *Trygdens ansvar for feriepenger foreslås derfor redusert til 45 sykepengedager.*

Det vises til lovforslaget folketrygdloven § 8-33 og ferieloven § 10 nr 4 andre ledd bokstav a.

2.4.6 Ordningen med reisetilskott

Forslaget om tre uker arbeidsgiverperiode fører til at reisetilskott fra trygden først kan ytes til arbeidstakere etter utløpet av arbeidsgiverperioden, det vil si fra den 22. dagen. For andre grupper blir det ingen endringer når det gjelder reisetilskott fra og med den 15. dagen.

Det vises til lovforslaget § 8-14.

2.4.7 Tilbakefall

Dersom en arbeidstaker blir arbeidsufør på ny innen 16 dager etter et fravær på grunn av sykdom, skal den tidligere fraværperioden regnes med ved beregningen av arbeidsgiverperioden. Det skal heller ikke regnes ny arbeidsgiverperiode før det er gått mer enn 16 dager etter et sykefravær som arbeidsgiveren har betalt sykepenger for i en full arbeidsgiverperiode.

Lengden av tilbakefallsfristene har nær sammenheng med lengden av arbeidsgiverperioden.

Tilbakefallsfristene foreslås derfor utvidet til tre uker i samsvar med utvidelsen av arbeidsgiverperioden.

Det vises til lovforslaget § 8-19 tredje og fjerde ledd og § 8-24.

2.4.8 Sykepenger ved yrkesskade

Når et medlem har mottatt sykepenger i maksimal stønadstid, må det gå 26 uker før ny stønadperiode begynner å løpe. Ved yrkesskade er det ingen slik begrensning, se § 8-55.

Det foreslås at ordlyden i bestemmelsen om yrkesskade endres i samsvar med utvidelsen av arbeidsgiverperioden.

Det vises til lovforslaget § 8-55 bokstav f.

2.4.9 Rehabiliteringspenger etter utløp av sykepengeperioden

Folketrygdloven regulerer vilkårene for rett til rehabiliteringspenger. Rett til rehabiliteringspenger for yrkesaktive inntreer etter utløpet av sykepengeperioden.

Som følge av forslaget om utvidelse av arbeidsgiverperioden til tre uker er det nødvendig å endre antall sykepengedager i § 10-8, slik at rehabiliteringspenger kan ytes dersom trygden har ytet sykepenger i til sammen 245 dager.

Det vises til lovforslaget § 10-8 tredje ledd bokstav a og b.

2.5 Ikrafttredelse. Overgangsbestemmelser. Økonomiske og administrative konsekvenser

Utvidelsen av arbeidsgiverperioden foreslås gjennomført fra 1. august 2000, og gis virkning for tilfeller hvor arbeidsuførheten oppstår etter 31. juli 2000.

Med uendret sykefravær vil utvidelsen av arbeidsgiverperioden føre til en innsparing for staten på 410 millioner kroner i 2000. Helårsvirkningen vil være 1 150 millioner kroner.

Kommunesektoren vil i 2000 få merutgifter på 105 millioner kroner. Helårsvirkningen for kommunene vil være 300 millioner kroner.

En utvidet arbeidsgiverperiode vil bety en viss administrativ avlastning for trygdeetaten. De frigjorte ressursene vil bli brukt til å intensivere arbeidet med å følge opp sykmeldte. Trygdekontorene registrerer alle sykmeldingsblanketter som gjelder arbeidsgiverperioden, noe som er en forutsetning for å kunne gi statistikk for denne perioden. Det er vesentlig utbetalingsdelen for de dagene arbeidsgiverperioden er utvidet med som blir en avlastning for trygdeetaten.

En utvidelse av forsikringsordningen for arbeidsgivere med få ansatte, slik at den omfatter bedrifter med samlede lønnsutgifter i foregående kalenderår på opptil 50 ganger grunnbeløpet, vil kunne føre til en viss administrativ merbelastning for trygdeetaten. Utvidelsen av forsikringsordningen til å gjelde hele arbeidsgiverperioden på tre uker vil bli finansiert ved en økning av premien, se punkt 2.4.3.

3 Merknader til de enkelte paragrafene i lovforslaget

3.1 Endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)

Til § 8-12

Paragrafen gir regler om antall sykepengedager som dekkes av trygden.

Første ledd endres slik at stønadstiden for arbeidstakere reduseres i samsvar med utvidelsen av arbeidsgiverperioden. Stønadstiden fra trygden endres ikke for andre medlemmer.

Andre ledd regulerer når stønadstid begynner å løpe, og endres i samsvar med utvidelsen av arbeidsgiverperioden.

Til § 8-14

Etter § 8-14 kan det ytes reisetilskott i stedet for sykepenger.

Etter *andre ledd* kan trygden yte reisetilskott etter arbeidsgiverperioden eller ventetiden. Bestemmelsen endres i samsvar med utvidelsen av arbeidsgiverperioden, slik at det kan ytes reisetilskott til arbeidstakere etter tre uker. Til andre ytes det fortsatt reisetilskott etter to uker.

Til § 8-17

Paragrafen gir en oversikt over når sykepenger skal ytes av trygden.

Første ledd bokstav b endres slik at trygden yter sykepenger i de første tre ukene av sykefraværet i samsvar med utvidelsen av arbeidsgiverperioden.

Til § 8-19

Paragrafen regulerer arbeidsgiverens ansvar for sykepenger til arbeidstakeren.

Første ledd endres slik at arbeidsgiveren skal betale sykepenger til arbeidstakeren i de tre første ukene av sykefraværet.

Tredje og fjerde ledd endres i samsvar med utvidelsen av arbeidsgiverperioden.

Til § 8-21

Paragrafen regulerer arbeidsgivers mulighet til å forsikre seg mot ansvar for sykepenger i arbeidsgiverperioden, og omfatter virksomheter med samlede lønnsutbetalinger på opp til 40 ganger grunnbeløpet.

Første ledd endres slik at forsikringsordningen utvides til å omfatte virksomheter som ikke har hatt samlede lønnsutbetalinger på over 50 ganger grunnbeløpet foregående år. Endringen skal ivareta hensynet til små bedrifter

og mellomstore bedrifter og motvirke at utvidelsen av arbeidsgiverperioden til tre uker skal få negative konsekvenser for slike bedrifter.

Til § 8-24

Paragrafen regulerer arbeidstakers rett til å nytte egenmelding.

Fjerde ledd endres slik at tidligere fraværsdager uten legeerklæring regnes med ved nytt sykefravær innen tre uker, i samsvar med utvidelsen av arbeidsgiverperioden.

Til § 8-33

Paragrafen regulerer trygdens ansvar for å yte feriepenger av sykepenger.

I *første ledd* reduseres trygdens ansvar for feriepenger fra 48 sykepengedager til 45 sykepengedager i opptjeningsåret i samsvar med den foreslåtte utvidelsen av arbeidsgivers ansvar for sykepenger.

Til § 8-55

Paragrafen gir særregler for sykepenger ved yrkesskade.

Bokstav f bestemmer at begrensningen i stønadstiden for sykepenger fra trygden i § 8-12 ikke gjelder ved yrkesskade. Stønadstidens lengde for arbeidstakere reduseres i samsvar med utvidelsen av arbeidsgiverperioden til tre uker.

Til § 10-8

Paragrafen regulerer blant annet hvem som har rett til rehabiliteringspengar.

Tredje ledd bokstav a og b viser til stønadstiden for sykepengar i § 8-12, og må endres som følge av utvidelsen av arbeidsgiverperioden.

3.2 Endringer i lov 29. april 1988 nr. 21 om ferie (ferieloven)

Til § 10

Andre ledd bokstav a regulerer retten til feriepengar av ytelsar fra folketrygden. Det vises til merknadene til folketrygdloven § 8-33 første ledd.

Sosial- og helsedepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om lov om endringer i folketrygdloven og ferieloven.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i folketrygdloven og ferieloven i samsvar med et framlagt forslag.

Tilråding fra Sosial- og helsedepartementet ligger ved.

Forslag til lov om endringer i folketrygdloven og ferieloven

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 8-12 første og andre ledd skal lyde:

Når en arbeidstaker har mottatt sykepenger fra trygden i til sammen 245 dager i de siste tre årene, opphører retten til sykepenger fra trygden. Når andre medlemmer har mottatt sykepenger fra trygden i til sammen 250 dager i de siste tre årene, opphører retten til sykepenger fra trygden. Dersom trygden yter sykepenger i de første *tre* eller to ukene, ytes det sykepenger i opptil 260 dager.

Et medlem som har vært helt arbeidsfør i 26 uker etter at vedkommende sist fikk sykepenger fra trygden, får igjen rett til sykepenger fra trygden i 245, 250 eller 260 sykepengedager. Ved vurderingen av om medlemmet har vært helt arbeidsfør, ses det bort fra perioder da vedkommende har mottatt sykepenger i arbeidsgiverperioden eller fra forsikringen for selvstendig næringsdrivende og frilansere for de første 14 dagene.

§ 8-14 andre ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker ytes reisetilskottet tidligst fra og med 22. dag etter at arbeidsuførheten oppstod. Ellers ytes reisetilskottet tidligst fra og med 15. dag.

§ 8-17 første ledd bokstav b skal lyde:

–b) når arbeidstakeren har rett til sykepenger i de *tre første ukene* av sykefraværet, men arbeidsgiveren ikke er forpliktet til å yte sykepenger etter § 8-18,

§ 8-19 første ledd skal lyde:

Arbeidsgiveren skal betale sykepenger i et tidsrom på opptil *tre uker* (arbeidsgiverperioden).

§ 8-19 tredje og fjerde ledd skal lyde,;

Når det er gått mindre enn *tre uker* siden forrige sykefravær, skal et nytt sykefravær regnes med i samme arbeidsgiverperiode.

Når arbeidsgiveren har utbetalt sykepenger i en full arbeidsgiverperiode, skal det ikke inntre noen ny arbeidsgiverperiode ved sykdom som inntreffer innen *tre uker* etter at vedkommende arbeidstaker har gjenopptatt arbeidet.

§ 8-21 første ledd skal lyde:

En arbeidsgiver kan forsikre seg mot ansvar for sykepenger i arbeidsgiverperioden når de samlede lønnsutbetalingene i det foregående året ikke overstiger 50 ganger grunnbeløpet.

§ 8-24 fjerde ledd skal lyde:

Egenmelding kan nyttes for opptil tre kalenderdager om gangen. Fravær fra en arbeidsøkt som strekker seg over et døgnskille, skal regnes som en egenmeldingsdag. Ved nytt sykefravær innen *tre uker* regnes tidligere fraværsdager uten legeerklæring med.

§ 8-33 første ledd skal lyde:

Trygden yter feriepengene av sykepenger som trygden har utbetalt til en arbeidstaker etter § 8-17. Feriepengene ytes bare for de første 45 sykepengedagene i opptjeningsåret, se ferieloven § 10 nr. 4 andre ledd bokstav a.

§ 8-55 bokstav f skal lyde:

-f) Sykepenger fra trygden ytes i opptil 245, 250 eller 260 dager uten hensyn til bestemmelsene i § 8-12.

§ 10-8 tredje ledd bokstav a og b skal lyde:

- a) har mottatt sykepenger fra trygden i til sammen 245, 250 eller 260 sykepengedager i løpet av de siste tre årene (§ 8-12), og fortsatt er arbeidsufør,
- b) har mottatt sykepenger fra trygden i til sammen 245, 250 eller 260 sykepengedager i løpet av de siste tre årene (§ 8-12), og igjen blir arbeidsufør mens vedkommende er i arbeid uten å ha opparbeidet seg rett til sykepenger på nytt,

II

I lov 29. april 1988 nr. 21 om ferie (ferieloven) gjøres følgende endring:

§ 10 nr. 4 andre ledd bokstav a skal lyde:

- a) sykepenger utbetalt av folketrygden for inntil 45 dager hvert opptjeningsår, jf. folketrygdloven § 8-33. I tillegg betaler trygden feriepengene av sykepenger som arbeidsgiver får refundert fra trygden for arbeidstakere som er unntatt fra reglene om arbeidsgiverperioden etter folketrygdloven § 8-20 eller av omsorgspenger ved barns eller barnepassers sykdom ut over 10 dager etter folketrygdloven § 9-8, jf. § 9-9. Trygden betaler også feriepengene for inntil 12 uker (60 sykepengedager) av opplæringspenger og pleiepenger ved barns sykdom etter folketrygdloven § 9-17

III

Ikrafttredelse- og overgangsbestemmelser:

Loven her trer i kraft 1. august 2000 og gis virkning for tilfeller hvor arbeidsuførheten oppstår tidligst denne datoen.

